

RELATIVES / PHIL MILLER
Virtually CD

Al zo'n tien jaar actief en toch pas toe aan de derde cd. The Relatives, een Nederlands-Engelse band, zou met Virtually wel eens een flinke sprong kunnen maken want de kernleden Jack Monck (bas en zang) en Willem Jan Droog (toetsen) hebben gitarist Phil Miller, bekend van zijn werk met Robert Wyatt en Hatfield And The North en de vroegere zanger van Caravan, Richard Sinclair laten mee spelen. Hun bijdragen doen dit album zeker goed maar het is toch de minder bekende maar uitstekende saxofonist Marc Hadley die de rol van smaakmaker opeist. Op Virtually, dat glashelder is geproduceerd, wordt zeer bekwaam gemusiceerd. Er zijn uiteraard invloeden uit de Canterbury scene maar ook liefhebbers van Steely Dan zullen de oren spitsen. Aan elk detail is veel aandacht besteed waardoor het geluid een tikkeltje aan de klinische kant is. Toch is ook hoorbaar dat met veel plezier aan het project is gewerkt. En vooral ook met veel ambitie. (Wim Koevoet)

ROGUE WAVE
Nightingale Floors CD

Rogue Wave. Zo'n bandnaam die jou waarschijnlijk wel iets zegt, maar waar je zo 1-2-3 geen nummer van naar voren kunt halen. Dat is niet erg. Vanaf het moment dat Zach Schwartz de band in 2002 oprichtte, is er van de vier studioalbums nooit eentje écht volledig geslaagd. Verdeeld over die vier albums doken er echter wel een aantal geweldige nummers op, zoals het ingetogen pareltje Eyes, het ritmische Lake Michigan en het prachtige California. Echt doorbreken blijft achterwege, al verschijnen veel van hun songs met speels gemak in gewaardeerde en veelbekeken films, series en reclames. Nightingale Floors ligt vanaf begin tot eind lekker in het gehoor en kent wederom een paar zeer prettige uitschieters, zoals het aanstekelijke College en rustpunt The Closer I Get. Al met al een plaat zonder pretentie, uitermate geschikt om de filmmomenten in je leven te voorzien van achtergrondmuziek. (Jelle Teitsma)

TY SEGALL
Sleeper CD LP

(Drag City/V2)

Gitarist Segall besloot dat hij maar één album zou maken, verrassende, want

vermengde met een snoeiharde dosis garage rock van Donovan en vroege Marc Bolan. Hoewel de meters weer rood uit doet slaan, past deze akoestische gitaren, maar wel degelijk voldoende diepgang aan zijn werk die er voorheen met het verlies van zijn adoptievader en de daarmee samenhangende rode draad in nummers als She Don't Care. Zijn output toch weer weet te verrassen is het

NADINE SHAH
Love Your Dum Ass
(Apollo/Bertus)

Aan de eerste tonen van de plaat en die belofte worden waargemaakt en die belofte wordt adembenemend. V

twee veelbelovende ep's werd veel verwachtingen. Hillier, o.a. Blur en Depeche Mode, klinkt als Maria Callas, muzikaal in de hoek van de sfeer niet ver van Siouxsie & The Banshees. Het hele album klinkt uitgebalanceerd en verzorgd en de albumtitel misleidend, ze

SMITH WESTERNS
Soft Will CD LP

(Mom & Pop/PIAS)

Derde album alweer voor sixties garage rock dat tot levenslustig

glorieuze powerpop (Dye It Blonde). Op de inspiratiebronnen wezenlijk zijn verandert dit keer klinken ze bedachtzamer, serieuzer, maar dat blijkt een misvatting te zijn

JOHN MAYER

Paradise Valley CD

(Columbia/Sony Music)

Op het vorig jaar verschenen Born And Raised omarmde John Mayer de Westcoastpop van de vroege jaren zeventig. De liefde blijkt op de verrassend snel verschenen opvolger verre van bekoeld, al doet de single en albumopener Wildfire even een meer uptempo plaat vermoeden. Met dat heerlijk zomerse nummer hebben we gelijk een van de hoogtepunten te pakken. Vervolgens neemt Mayer gas terug om zijn gitaar pas weer